

Talven hurmaa

Venäläinen Pakkasukko ja akat Melkuttimen laavulla

Venäjältä reippaasti edennyt pakkausukko rynni myös akkojen leiriin Hämeen järviylängölle. Iso-Melkutin-järven kaksoislaavulle oli saapunut yhdeksän akan iloinen ryhmä räpimään hiihdellen aurinkoisessa, lumivaippaan kääriytyneessä lumessa.

Pakkasukko ei ollut kuitenkaan ainoa paikalle saapunut partasuu. Saman laavun oli ottanut tukikohdaksi lumikengillä tallusteleva miesryhmä. Mikäpä siinä, sopu antoi tilaa.

Pystyimme leirin ja lähdimme kiertämään järveä räpimien pitkin rantoja, heikoille ja vetisille jälle ei ollut menemistä.

Sinisen hetken saapuessa, reippaan hiihdon jälkeen alkoivat padat ja pannut kolistaa nuotiolla. Tunnelma oli sama kuin niinä aikaisempina kertoina (18) ja melkein samat olivat akatkin. Loppuillan tarinatuokiassa muisteltiin mitä erilaisimpia retkiä, sattumuksia, kommeluksia, seikkailuja niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. Myhäilevä partasuu-uros unohtui joukkoomme niitä naurahdellen kuuntelemaan. Muut heistä olivatkin pinkaisseet kohteliaasti akkojen tieltä kuusien alle taivasalle nukkumaan! Sanoivat vähän extremeä tullessa harrastamaan.

Vetäydymme ylellisesti laavuun ja teltoihin alle kuunsirpin ja Otavan.

Yöllä oli miinus 22 astetta pakkasta ja vähän paleli akkasta. Onneksi oli tuttu retkikaveri patterina vieressä lämmitämässä.

Sunnuntaisen lämmittelyhiihdon jälkeen kaivattiin Riihisalon savusaunaan. Eipä aikaakaan, kun mustan saunan lauteilla istuttiin rivissä ja iso, tumma kiuas luovutti suloisen lämpönsä akkojen autuudeksi.

Taas oli hyvä räpimisretki, kiitos järjestäjille!

Todistaa
Hilkka Laitinen

Iso-Melkuttimen alue kuuluu Ilvesvaellusreitistöön.

Lisätietoja Hämeen järviylängön reiteistä saat nopeaa tietoa luontoon.fi nettisivuilta sekä www.hameenvirkistysalueyhdistys.fi

Hamoset lämmittävät somasti ja luovat nostalgisia tunnelmia. Ensi vuonna juhlitaan 20. räpimisvuotta. Silloin on sitten kaikilla juhlahameet. Kuva: Anne Linderoos

Riitta Sairisen tyylinäyte. Kuva: Helena Nurmio

Lumilaulu

Sohjo on vetistä, sitä voi kauhoa.
Puuterilumi on niin kuin jauhoa.
Kinos on kasa ja sen tekee tuuli ja keinun ketjuun tarttuu huuli.
Jään päälle noussut vesi on kohva ja viti on valkoinen pehmeä sohva.
Kuura on isoja vesipisaroita.
Maistakaa kuurankukkia noita.

Lumi on enkeli, asento on X.
Meininki käy yhä viileämmäksi.
Lumi on pallo, lumi on linna,
ikkuna meni ja äidiltä pinna.

Lumi on tuiskua, lumi on räntää,
kolansa kanssa talkkari säntää.
Sitten laittaa hiekkaa vähän,
ettei kaatuis mummi tähän.
Leudolla säällä on pehmeää nuoskaa.
Heittääkää pallo ja sitten juoskaa.
Lumi on ukko, lumi on pallo,
lumi on ukolla valkoinen kallo.

Lunta on monta lajia kuten tästä Talventörröttäjät-nimisestä albumista napautusta sanoituksesta käy ilmi. Lasten esittämä räppi on mainio, kannattaa kuunnella.

Nuori tyttö lepää pitkän hiihdon välietapilla. Kyseessä on Niemisen Arja, joka hiihti kanssamme pitkää Riihimäki-Helsinki -hiihtoa 1970-luvulla.

Matkaa kahdelle päivälle kertyi n. 100 km riippuen lumitilanteesta. Ei ole ihme, että nokkaunet ovat tarpeen.

Mitä tekee Niemisen Arja nyt? Lähtisitkö Akkojen räpimisretkelle kanssamme? Otapa yhteys.

Kuvan otti Wikstenin Erkki, jolle voitot tuottivat silloin tällöin harmia.

Parhaimmat terveiset Arjalle,
t. Hilkka

Luontoretkeilyä Orimattilassa

Helmikuun ensimmäinen viikonvaihe keräsi jälleen viidestä eri retkelyseurasta rohkeita, vähän vanhempia miehiä, perinteiselle retkelleen Orimattilaan.

Sää oli tällä kertaa poutainen eikä ollut kovaa, lähes myrskyistä tuulta kuten viime vuonna. Sen sijaan pakkanen paukkui parhailaan lähes 30 asteen seutuvilla. Se luonnollisesti hieman vaikeutti liikkumista, mutta joka ukko kävi kuitenkin lenkeillä. Jotkut hiihtivät, toiset kävelivät ja eräät vielä kokeilivat, kuinka ampumahiihdon taulut putoavat. Putoisivathan ne! Markulla taisi pudota parhaiten.

Tuomisen Reino näytti kuvaamiaan perhosia. Kuvat olivat upeita. Todettiin, että Suomessa on monta perhoslajia, joita tavallinen meikäläinen ei edes aavista olevan olemassa. Erkki Anttila avusti toimittamalla tarvittavan tekniikan.

Orimattilan Ampumaseuran edustaja, Kari Komi, kertoi seuran monipuolisen toiminnasta. Päätelmänä oli se tosiasia, että ilman talkkoolaisia edes niin menestyvä seura, jolla on olympiavoittaja, Satu Nummela-Mäkelä, ei voisi toimia. Kerättiin seuran nuorille pieni kolehti!

Liikunta ja luennot ovat tietenkin keskeisessä osassa kokoontumisessa, mutta turinatuokiot antavat tapahtumalle suolan. Suoraan sanottuna, oli mukava tavata tovereita!

Eletään vahvassa uskossa, että nähdään taas ensivuonna.

Tarmo Tikka

Ampumahiihtoradalla voi kokeilla myös miten ampuminen sujuu.

Salon Pertsa, Roslingin Riku, Auvisen Hannu, Tarmo Tikka, Erkki Anttila, Markku Pohjola ja Pertti Mikkeli. Kuvat: Pentti Luostarinen.

Vihdistä vieraita lumikenkäilemässä Kangasalla

Kummiseuramme jäseniä oli vierailulla Torpalla 18.2. Lumikenkäiltiin lenkki Heramaajärven ympäri lumisessa metsässä ja nautittiin mukavasta yhdessäolosta Torpalla. Päätettiin, että tavataan toistekin yhteisissä tapahtumissa. Oli mukava tapaaminen, kiitokset vieraille!

Lumikenkäilemässä Marjatta Andersin, Mia Neuvonen, Olavi Mattila, Kaarina Kähkönen, Kyösti Kähkönen ja Laila Luostarinen. Kuva: Pentti Luostarinen